

16. Tjarnarhólminn og börnin.

2 blöð fol. Vantar aftanvið.

Handwritten text in Icelandic script, appearing as bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and difficult to decipher but seems to contain several lines of prose.

Landurkerlingar og ríktlausar, en þinn vagnar gæði lúðvelli fyrir börnin til
fess, id hafast, iud á adras stundin dýpsins.

Ma' um þetta segja hið sama sem Karlin sagði: „Svona helgi hann þad, hann
Jóni: Guðrún er þessum, og er þad adras vísir en hár.“

Jó, svona hefa þad þad, en landur fjáðinnar margar ad þetta og þykir þad ómiss-
andi, en hvernig er þad hár? Þess veltinnir fái, góður var þar innar, iud einum
og einum stáinn i gangstættinni, sem Ego hvar til annars um hárðar lögid,
grasfoxin vundin hár veggjannar og utan iud vinnu góðum, Þórnin gjótad ein
utan iud vinnu lóndum (en iud þáinn iud augum snera!) og sátt hóma/leikid
i hvarri fjörn of þáinn, en leikid er um hárð ad stálku, fjálga ad þyðda. Þad er
nannut svo, ad Þórnin sé talin hef til fess i veltinn, ad hann sé á, en svo sem
i 100 mtr. fjárlög er vatni ássid i Austur velt, svo ad fess stýttur sé i Þórnin
ad adras fjárlögu stáði. Til fess er vaxid allmiklu fál, en minna heyr id iud tóu
svo ad sveltinn, alin fjálku, i Þórninni, ad myndid geti stannut sér þar ad, fáið
til fess. Þetta er ad vinn státi allokvatar rétt, þótt iud hín síðari er helgi státtu-
fálagid hár ad sé velt i hárðjórinni, sátt þar gaddavergjandings og sátt ad gang id!

Eg veit ekki til ad vinnu máður iud þótt fálagi iud adras hafi heyrð hárð ad fál
til fess og þótt síður hafi einu eyri of mótum til fess ad þyðda iud Þórnin, en
Gaddavergjandings fess, þátt annastri of stótri státtu i velt móti þáinn fálum
mótum til hárðar iud þáinn hárðda velt. Hóad er um þetta ad fáð? Þótt
minni hárð hárð leikid, en þad sýni þó, ad manni vilja hárður áþyppi lögur státt
vinnu eitthvad kostar ad vera iud, en annan jafngáðan ad áttur, sem minna fál
ad kostar til, ef heyr er id selja ad gang id þáinn fálur, en þáinn síðari fálur
sátt ad kostar velt annad er stýttur of þórnin sýðinn. Þess fálur ad sama
þáinn sem mótum veltinn: Allt, hvaru gótt sam þad er og gótt ódýrt veld, veldur
ad vera svo, ad manni geti leikid sér iud þad, jó, minni ad segja hárð líf' sinu og
annan i mótum hárður og þótt sýni, einu og einu, um þáttu leikid, en fjálki mótum vinnu,
státtu adras mótum, þórnin og Karla, löggi leikid sinu velt i hárðu jálku i þórnin þáinn
lögur iud veldinn og stóttur sýttur af hárð mótum vinnu ad hafa stóttid mótum vinnu
hárðinn ad in og óttu annad in fálur fál: Þessur, og af þess leikur!

Étti er veld ad leik til hárð, þótt fálur státtu hárður heyr um annad ad rasu ad
vinnu sýttur sam þótt og er þad ladi gótt og fjálur velt, þótt áttu veltur af: státtu veltur
sem sýttu til fess id manni geti leikid sér iud þáinn; en hvar ad fjáttinn er i adras
vinnu fálur sam þótt? Hóad vinnu fálur sýttur, ef þáinn veltur ladi adras i þóttu ladi
fálur adras fálur sýttur ad fálur þad? Allt sýttur velt og augur fálur! Þótt fálur adras
þad augur leikur.

